

ПАРВОВІРУСНИЙ ЕНТЕРИТ СОБАК: КЛІНІКО-ЕПІЗООТОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ТА ПРОФІЛАКТИКА

Марина ДОРОЖ, здобувачка вищої освіти 1 курсу освітнього ступеня «Магістр», спеціальності Н6 «Ветеринарна медицина»
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна

***Анотація.** У роботі розглянуто біологічні особливості збудника *Canine parvovirus type 2*, механізми патогенезу та клінічні форми прояву парвовірусного ентериту у собак. Окрему увагу приділено методам сучасної діагностики та стратегіям профілактичної вакцинації для зниження летальності серед молодих тварин.*

***Ключові слова:** парвовірусний ентерит, собаки, діагностика, лікування, профілактика, вакцинація.*

Парвовірусний ентерит – це вид гострої вірусної патології з високим ступенем контагіозності, він дуже часто уражає цуценят віком від 4 до 24 тижнів. Хвороба може супроводжуватися розвитком геморагічного запалення шлунково-кишкового тракту, критичним зневодненням та великим показником смертності, що за відсутності терапії сягає понад 90%. З огляду на швидкість поширення та тяжкість наслідків, ця інфекція залишається однією з найбільш небезпечних у сучасній ветеринарії [2, 5, 6].

Чинником хвороби є ДНК-вмісний вірус *Canine parvovirus type 2* (CPV-2). Збудник відрізняється надзвичайною стійкістю до зовнішніх факторів: він зберігає патогенність у навколишньому середовищі майже до одного року. Висока стійкість до більшості стандартних методів дезинфекції та температурних коливань суттєво ускладнює проведення попереджуючих заходів [4, 8].

Інфікування відбувається переважно аліментарним шляхом (через фекалії, забруднену воду або корми). Вірус може переноситися механічно – через одяг, взуття або предмети догляду. Тому дуже важливими є суворий карантин інфікованих тварин [3, 6].

Основні ознаки захворювання пов'язані із реплікацією вірусу в лімфоїдних структурах та клітинах із високою активністю поділу клітин, передусім у криптах тонкого кишечника. Максимально вірус зреагує до кишкового епітелію та призводить до деструкції слизової оболонки, що робить неможливою абсорбцію рідини та нутрієнтів. У наслідок цього, розвиваються діарея, електролітний дисбаланс, ендотоксемія та вторинні бактеріальні ускладнення [1, 7, 8].

Клінічна картина зазвичай проявляється після інкубаційного періоду вірусу, що триває 3-7 діб. Першими ознаками є гостра апатія, анорексія та стрибки температури. Наступним етапом буде блювання та геморагічна діарея, що спричиняють виснаження у тварини. У ранньому віці можлива навіть кардіальна

форма патології, що буде характеризуватися гострим міокардитом і можливою раптовою загибеллю [2, 3, 5].

Діагностика здійснюється на основі клінічного огляду, анамнезу та аналізів. Найбільш інформативними є експрес-панелі на виявлення антигену, ПЛР-діагностика та серологічні дослідження. Необхідно також виключати коронавірусний ентерит та інші схожі патології [1, 5, 8].

Оскільки специфічна етіотропна терапія обмежена, лікування буде базуватись на симптоматичній підтримці. Пріоритетним завданням є інтенсивна інфузійна терапія для відновлення гідратації. Також застосовують антибіотикотерапію для контролю вторинної мікрофлори, протиблювотні засоби, гастропротектори та імуномодулятори [2, 5].

Надійним методом захисту залишається вчасна вакцинація. Первинне введення препарату цуценятам рекомендовано у 6-8 тижнів із подальшою ревакцинацією для закріплення імунної відповіді у тварини. Системний підхід до діагностики та профілактики є єдиним і правильним шляхом зниження летальності при цій небезпечній хворобі у собак [4, 5, 6].

Список використаних джерел

1. Горальський Л. П., Радзиховський М. Л., Заїка С. С. Патоморфологічна диференційна діагностика парвовірусного й коронавірусного ентериту у собак. *Science and Education a New Dimension. Veterinary Medicine*. 2018. (9–10). С. 71–77. URL:<https://sciencehorizon.com.ua/uk/journals/9-10-71-2018/patomorfologichna-difyeryentsiyna-diagnostika-parvovirusnogo-y-koronavirusnogo-yentyeritu-u-sobak>
2. Энтерит у собак. Причини, симптоми, лікування. Terra Vet. URL:<https://terra.vet/uk/news-uk/enteryt-u-sobak-prychyny-symptomy-likuvannya>
3. Ковальова О. В. Парвовірусний ентерит собак: епізоотологічні та клінічні аспекти. *Вісник ветеринарної медицини*. 2023. № 4.
4. Корнієнко Л. Є., Головаха В. І., Ярчук Б. М., Головка А. М. Парвовірусні інфекції собак і хутрових звірів. Біла Церква: БНАУ, 2020. 84 с. URL:https://rep.btsau.edu.ua/bitstream/BNAU/1353/1/Parvovirusni_infektsii.pdf
5. Парвовірусний ентерит — діагностика, лікування, профілактика. ОлВет Ветклініка. URL:<https://olvet.if.ua/blog/parvovirusnyi-enteryt-sobak-diahnostyka-likuvannia-profilaktyka>
6. Парвовірусний ентерит (Parvovirus enteritis). PetClinic. URL:<https://petclinic.com.ua/disease/parvovirus-enteritis>
7. Парвовірусний ентерит — сучасний стан проблеми. *Вісник ветеринарної медицини*. 2022. URL:<https://snaubulletin.com.ua/index.php/vm/article/view/914>
8. Тітаренко О. В., Баришник А. В. Парвовірусний ентерит собак: біологія збудника, патогенез та сучасні методи діагностики. Полтава: ПДАУ, 2023. URL:<https://dspace.pdau.edu.ua/items/d78cb5b7-2de1-4501-8bde-629ab840690a>

Abstract. The paper examines the biological characteristics of the pathogen Canine parvovirus type 2, the mechanisms of pathogenesis, and the clinical forms of manifestation of parvoviral enteritis

in dogs. Particular attention is paid to modern diagnostic methods and preventive vaccination strategies aimed at reducing mortality among young animals.

Ключові слова: *arvoviral enteritis, dogs, diagnostics, treatment, prevention, vaccination.*

Науковий керівник:

Бондар А.О.,

канд. с.-г. наук, доцентка

кафедри ветеринарної медицини та гігієни,

Миколаївський національний аграрний університет

УДК: 636.09:[636.7+636.8]:615.282

СУЧАСНІ ПРОТИГРИБКОВІ ПРЕПАРАТИ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ДОМАШНІХ ДРІБНИХ ТВАРИН

Каріна ЗАВОЛОКА, здобувачка вищої освіти 3 курсу
освітнього ступеня «Магістр», спеціальності Нб
«Ветеринарна медицина»
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна

***Анотація.** У тезах наведені найбільш поширені сучасні вітчизняні протигрибкові препарати системної та місцевої дії, які застосовуються для лікування хворих собак та котів на дерматофітози*

***Ключові слова:** протигрибкові препарати, дерматофітози, собаки, коти*

Дерматологічна патологія домашніх дрібних тварин є однією з найбільш поширених, про що свідчать публікації вчених та практиків [1, 2, 3, 4, 5, 6].

Дерматофітози – грибкові хвороби шкіри багатьох видів тварин, а також людини. Захворювання тварин на трихофітію та мікроспорію зустрічається в багатьох країнах світу, у тому числі в Україні. До трихофітії та мікроспорії дуже чутливий молодняк собак та котів, особливо сприйнятливі тварини з пониженою резистентністю, а також при нестачі у раціонах білків та вітамінів. Шлях зараження – контактний. Дуже часто у великих містах джерелами збудників дерматофітозів є собаки та коти [1, 7, 8].

На сьогоднішній день питання лікування та профілактики захворювань шкіри у дрібних тварин залишаються актуальними, так як збудники грибкових та бактеріальних хвороб здатні пристосовуватись до умов зовнішнього середовища і знижується їхня чутливість до дії терапевтичних препаратів [9, 10].

Для лікування домашніх дрібних тварин (собаки та коти), які хворі на дерматофітози, використовують місцеві та системні протигрибкові препарати.

Метою нашої роботи було провести аналіз наявних вітчизняних протигрибкових препаратів для лікування домашніх дрібних тварин.